

İLKÖĞRETİM ALTINCI SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİK DERSİNE İLİŞKİN TUTUMLARININ BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Muamber YILMAZ*

Özet

Bu araştırmada ilköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine ilişkin tutumlarının cinsiyete, ailenin sosyo-ekonomik durumuna ve anne-babanın eğitim düzeylerine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma altıncı sınıflardan toplam 185 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Verilerin toplanmasında matematik tutum ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Aritmetik Ortalama, Standart Sapma, t Testi, Oneway Anova ve Scheffe Testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine karşı tutumlarında ailenin sosyo-ekonomik düzeyine, anne ve babanın eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür.

Anahtar Sözcükler: Matematik tutum, anne-baba, öğrenci, ilköğretim

Giriş

Matematik güçlü ve evrensel bir iletişim aracıdır. Bütün çağlarda insanoğlunun ortak dili olmuştur. Yetişkin bir insanın kendi gündelik yaşamında, iş ve meslekte, ileri düzeyde öğrenim için matematiğe ihtiyaç vardır. Matematik, mantıksal düşünmenin, evrensel doğrulara ulaşmanın bir aracıdır.

Matematik, akıl ve mantık bilimidir. Matematiğin diğer bilimlerden ayrılan en önemli özelliği, tamamen insan beyninin bir ürünü olmasıdır. Yani insan olmasaydı fizik, kimya, biyoloji, jeoloji, astronomi olayları yine olurdu, ancak matematik diye bir şey olmazdı. Bu demektir ki matematik, düşüncenin nesillerce geliştirilerek ortaya konduğu şaheser bir bilimdir (Kart, 2002, 7).

Eğitim bir ülkenin sosyal, kültürel ve teknolojik gelişmesinin temelidir. İnsanın bilgi çağına girişi ile bilim ve teknolojideki çok hızlı gelişmeler insanların gelecekle ilgili tasarımlarını etkilemektedir. Gelecekte pek çok meslek, matematik, bilim ve bilgisayar alanında sağlam bir temel gerektirecektir. Bunların üçü de matematiğe dayalı bilgileri ve becerileri gerekli kılmaktadır (Baykul, 1994, 48).

Matematik öğrenmek demek, öğrenciye, kendi kişisel düşüncelerinin ve ilişkilerinin yaratılmasında zihni özgürlüğünün farkına varmasına yardımcı olmak demektir (YÖK/Dünya Bankası, 1997, 1-3).

Matematik yaşamın bir parçasıdır. Onu yaşamımızdan koparmamız mümkün değildir. Çünkü bakkaldan alışveriş yapmamızdan en ileri matematiksel işlemlere varıncaya kadar matematik yaşamın her alanında kullanılmaktadır. Günlük yaşamda bu derece kullanılan bu dersin tüm öğrenciler tarafından sevilmesi ve iyi bilinmesi gerektiği halde, ülkemizde matematik dersinin öğrencilerin en çok korktukları ders-

* Arş. Gör.; Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Ana Bilim Dalı

◆ Muammer Yılmaz

ler arasında yer aldığı söylenebilir. Bu durumda aklımıza şu sorular gelmektedir: Öğrenciler neden matematikten bu kadar çok korkmaktadırlar, matematik öğrenciler tarafından neden sevilmemektedir?

Öğretimde motivasyonun öğrenmeyi artırmadaki önemi tartışılmayacak kadar açıktır. Motivasyon, içten bir yetindir. Birey, amaçları doğrultusunda kendiliğinden güdülenir (Başaran, 2000, 218). Öğrencinin kendi kendisini algılayış tarzı motivasyonuna doğrudan etki edebilir. Örneğin öğrencinin “Ben bunu anlayamam”, “Bu ödevden büyük bir ihtimalle zayıf alacağım” gibi kendine ilişkin olumsuz konuşmaları güdülenmenin düşmesine neden olabilir. Bu durum ise öğrencinin o derse karşı isteğini, motivasyonunu azaltacaktır.

Kaygı, korku ile karışık bir tepkidir. Ancak korku ile kaygı arasında bir farklılık vardır. Korku, herkes tarafından tehlikeli olarak kabul edilen bir duruma karşı yaşadığı halde, kaygı kişinin kendisinin ürettiği bir duygudur. Kaygı genel olarak iki türdür:

a) Geçici kaygı: Çözülemez bir sorun ya da doyurulamayan bir gereksinim neticesinde yaşanan, sorun çözüldüğünde ve gereksinim giderildiğinde kendiliğinden ortadan kalkan kaygı türüdür.

b) Sürekli kaygı: Güvenliği tehdit eden bir durumdan veya bir sorundan dolayı ortaya çıkan ve uzun süren kaygı türüdür (Sargın, 2001, 75-76).

Öğrenmek için bir miktar kaygılanmak faydalıdır. Yapılan araştırmalarda okumaya önem vermeyen fakir halk çocukları ile okumaya önem veren orta sınıf halk çocukları arasında okul başarıları bakımından, orta sınıf halk çocukları lehine bir fark bulunmuştur. Ancak yapılan diğer çalışmalar, ileri derecede olan kaygının öğrenmeyi olumsuz etkilediğini hatta engellediğini ortaya koymuştur. Aşırı kaygısı olan kişilerde sınav sorularını kavrayamama, anlayamama, hatırlayamama ve düşünememe gibi haller görülmektedir. Eğitim-öğretim sürecinde kaygının az olmasından ziyade, çok olmasından kaynaklanan sorunlarla karşılaşmaktadır (Baymur, 1994, 189).

Matematiğe olan kaygı, korku ve ondan çekinme davranışlarını kapsar. İlerlemesi halinde o kimsenin kaygılandığı durumu başaramayacağı inancına kapılmasına yol açar (Baykul, 2001, 42).

Tutum ise, bireyin herhangi bir grup şeye, bireylere, olaylara ve çok çeşitli durumlara karşı bireysel etkinliklerindeki seçimini etkileyen kazanılmış içsel bir durumdur (Senemoğlu, 2001, 421). Tutum, bir davranış değil, birey davranış yapmaya hazırlayan bir eğilimdir. Örneğin öğrencinin öğrenmeyi istemesi, öğrenciyi öğrenmeye güdüler, bunun neticesinde öğrenci öğrenme sürecinin gerektirdiklerini yapmaya başlar (Başaran, 2000, 236-237). Eğer bireyin bir şeye karşı olumsuz bir tutumu varsa, birey o şey hakkında olumsuz ifadeleri benimseyecek ve olumsuz inançlar geliştirecektir (Morgan, 1991, 363).

Matematik dersinde iyi olan bireyler, zeki, başarılı, mükemmel öğrenciler olarak tanınırlar. Bu özellikler birçok öğrencide matematik dersine karşı bir çekingenlik duygusunun oluşmasına neden olur. Hatta bazı öğrenciler matematik okumamak için meslek seçimini bile sınırlandırmaktadırlar. Matematik korkusu, derslerde ve günlük hayatta sayılarla uğraşırken veya matematik problemi çözerken ortaya çıkan kaygı ve duygular olarak söylenebilir (Ertkin, 1994, 143).

Matematik çoğunlukla sıkıntı çekilen, anlaşılması güç bir ders olarak görülür. Özellikle öğrencilerin “Neden matematik öğreniyoruz?”, “Nerede matematiği kullanıyoruz?” sorularının yanıtız bırakılışı, öğrenciyi bu derse karşı tepkili hale getirmiş

olabilir. Öğrencinin kafasındaki bu soruların yanıtı, öğretimde kullanılacak değişik materyaller sayesinde giderilebilir. Öğretme ve öğrenme, değişme ve gelişmelerle birlikte, materyaller de hem değişmekte hem de kullanımı farklılaşmaktadır. Hedeflenen amaçlar doğrultusunda materyallerin hazırlanıp, etkin bir şekilde sınıfta kullanımını sağlayıp, öğrencinin öğrenme ortamına katılmasına fırsat verilmelidir. Çünkü çocuklar öğrenmelerini aktif katılmalarıyla sağlarlar (Anderson, 1995, 78).

Matematik öğretimi ile ilgili yapılan araştırmalar, bilgi çağının gerektirdiği bilgi ve beceriler doğrultusunda matematik müfredatının yeniden yapılması gerektiğini vurgulamaktadır (National Research Council, 1990; akt.: Aşkar, 1994, 101).

Güler (1997:3)'e göre matematik kaygısının kaynağında ;

- Ailede ve okulda matematiğin zeka ve yeteneğin asıl ölçüsü olarak algılanması,
- Matematik öğretiminin yöntemlerinde yanlışlıklar yapılması, aktif öğrenme becerilerinin kazandırılmaması,
- Öğretmenlerin yetersizliği,
- Ders kitaplarının yetersizliği sayılabilir.

Eğer öğrenciler matematiğe ilişkin olumlu bir tutum geliştireceklerse öğretmenin matematik sevgisini ifade etmesi, matematiğin insan zekasını keşfetme olduğu fikrini vermesi gerekir. Öğrenciler aktif biçimde kendi kendilerine matematik yapmaya yönlendirilmedikleri sürece matematiğin ne kadar heyecan verici olduğunun çok az bir değeri vardır.

Matematik eğitimi eğlenceli ve ilginç olmalıdır. Projeler, kavramlar, gösteriler ve benzeri aktivitelerle donatılmış olan matematik derslerinden öğrenciler hoşlanabildiği zaman, eğitimde, öğrenme ve motivasyon artar (Cornell, 2000, 22).

Aşkar (1986) öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları konusunda yaptığı araştırmada; öğrencilerin matematiğe karşı ilgi ve sevgilerinin matematik başarıları üzerinde etkili olduğunu ortaya koymuştur.

Matematik öğretiminde duyuşsal özelliklerin başarıyla ilişkili olduğu görülmektedir. Etkili bir öğretim için öğrencilerin matematik dersine karşı tutumlarının bilinmesi son derece önemlidir. Bu bakımdan bu araştırmada ilköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine karşı tutumları incelenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı ilköğretim altıncı sınıfta okuyan öğrencilerin matematik dersine yönelik tutumları arasındaki farkın belirlenmesidir. Bu temel amaç çerçevesinde aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

1. İlköğretim II. kademe altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine ilişkin tutumları cinsiyetlerine göre değişmekte midir?
2. İlköğretim II. kademe altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine ilişkin tutumları ailenin sosyo-ekonomik düzeyine göre değişmekte midir?
3. İlköğretim II. kademe altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine ilişkin tutumları annenin eğitim düzeyine göre değişmekte midir?
4. İlköğretim II. kademe altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine ilişkin tutumları babanın eğitim düzeyine göre değişmekte midir?

Yöntem

Bu araştırma survey tipi bir çalışmadır. Survey (Betimleme) yöntemi; olayların, objelerin, varlıkların, kurumların, grupların ve çeşitli alanların ne olduğunu betimlemeye, açıklamaya çalışır (Kaptan, 1998:59).

Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini 2003-2004 öğretim yılında Ankara ili Mamak ilçesindeki Gülveren İlköğretim, Barbaros İlköğretim ve Şair Nedim İlköğretim okulunda öğrenim gören altıncı sınıf öğrencileri oluşturmaktadır

Araştırmanın örneklemine ise 2003-2004 öğretim yılında Ankara ili Mamak ilçesindeki Gülveren İlköğretim, Barbaros İlköğretim ve Şair Nedim İlköğretim okulunda öğrenim gören altıncı sınıf öğrencilerinden rastgele seçilen 185 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak, Baykul (1990) tarafından uygulanmış olan tutum ölçeği kullanılmıştır. 30 maddeli bu ölçek likert tipi (5'li dereceleme) bir ölçektir. Her bir tutum maddesi beş seçenekten (Tamamen katılıyorum, katılıyorum, kararsızım, katılmam, hiç katılmam) oluşmaktadır.

Seçenek sınırları:

Tamamen Katılıyorum	4.20 – 5.00
Katılıyorum	3.40 – 4.19
Kararsızım	2.60 – 3.39
Katılmam	1.80 – 2.59
Hiç Katılmam	1.00 – 1.79.

Ölçek, Gülveren, Barbaros ve Şair Nedim İlköğretim okullarının altıncı sınıflarında okuyan 185 öğrenci üzerinde uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmanın amaçları doğrultusunda toplanan verilerin değerlendirilmesinde frekans, aritmetik ortalama, standart sapma, t testi, oneway anova ve scheffe testinden yararlanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde SPSS 10.0 programı kullanılmıştır. Bu istatistiklerin manidarlığını saptamada .05 anlamlılık düzeyi belirlenmiştir.

Bulgular ve Yorum

Bu bölümde araştırmanın alt problemleri doğrultusunda toplanan verilere dayalı bulgular üzerinde durulmuştur. Elde edilen bulgularla öğrencilerin matematik dersine yönelik tutumları; cinsiyetlerine, ailenin sosyo-ekonomik düzeyine, annenin eğitim düzeyine ve babanın eğitim düzeyine göre farklılık gösteriyor mu? şeklindeki sorulara cevap aranmıştır.

Araştırmaya alınan öğrencilerin matematik dersine karşı genel tutumları Tablo I'de gösterilmiştir.

Tablo I

Altıncı Sınıf Öğrencilerinin Matematik Dersine Yönelik Genel Tutumları

	N	Minimum	Maximum	X	S
Ortalama	185	1.20	5.00	3.62	1.08830

Tablo 1’de de görüldüğü gibi ilköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine karşı tutum puanları 1.20 ile 5.00 arasında değişmektedir. Öğrencilerin tutum puanlarının aritmetik ortalamasının 3.62 olduğu görülmektedir. Öğrencilerin aldıkları genel tutum puanı ($X=3.62$) tutum seçeneklerinden “katılım” seçeneği arasında yer almaktadır. Buna göre öğrencilerin genel olarak matematik dersine karşı olumlu tutuma sahip oldukları söylenebilir.

Erol (1989), tarafından yapılan araştırmada lise 1.sınıf öğrencilerinde matematik kaygısı ve ona bağlı değişkenler incelenmiştir. 380 öğrenci üzerinde yapılan çalışmada matematik kaygısı ile öğrencilerin matematik notları, sınav kaygısı ile matematiğe karşı tutum arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur.

Frery ve Ling (1983), tarafından yapılan çalışmada matematik kaygısı ile matematik dersine karşı tutum arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu belirtilmiştir.

Buckley ve Ribordy (1982), yaptıkları çalışmada yüksek düzeyde matematik kaygısının matematik sınav performansı üzerine olumsuz etki yaptığını belirtmişlerdir.

Tablo 2

Öğrencilerin Matematik Dersine Karşı Tutumlarının Cinsiyete Göre t - Testi Sonucu

Cinsiyet	N	X	S	t	p
Erkek	94	3.6316	1.1319	.165	.869
Kız	91	3.6051	1.0475		

Tablo 2’de görüldüğü gibi altıncı sınıf öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları arasında cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($t(185) = 0.86, p > .05$). Erkek öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları ($X = 3.63$) ile, kız öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları ($X = 3.60$) arasında bir farklılığın olmadığı söylenebilir.

Güler (1997), yaptığı araştırmada ilköğretim II. kademe 8. sınıf öğrencilerinin matematik dersine karşı tutumlarını incelemiştir. 556 öğrenci üzerinde yaptığı çalışmada cinsiyetin matematik dersine yönelik tutumlarda bir etkisinin olmadığını tespit etmiştir.

Tablo 3

Ailenin Sosyo-Ekonomik Düzeyine Göre Öğrencilerin Matematik Dersine Karşı Tutum Puanlarının Oneway Anova Sonuçları

Gruplar	N	X	S	F	p	Farkın Kaynağı
300 milyondan aşağı	72	2.6801	.9807	86.919	.000*	1-2* 1-3*
300-600 milyon arası	49	4.0415	.5704			
600 milyon üzeri	64	4.3505	.6615			
Toplam	185	3.6186	1.0883			

Tablo 3 incelendiğinde ailenin sosyo-ekonomik düzeyi ile öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir

$$(F_{(2-183)} = 86.91, p < .01).$$

Varyans analizi sonucunda ortaya çıkan farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için yapılan Scheffe testinin sonuçlarına göre; ailesinin aylık geliri 300-600 milyon arasında ($X = 4.04$) ve 600 milyon üzerinde olan öğrencilerin ($X = 4.35$) matematik dersine karşı tutumlarının, ailesinin aylık geliri 300 milyondan aşağı ($X = 2.68$) olan öğrencilerden daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Buna göre ailenin gelir düzeyindeki artışa bağlı olarak öğrencilerin matematik dersine karşı olumlu tutumlarında artış olduğu söylenebilir.

Çoban (1989), tarafından yapılan çalışmada Ankara merkez orta okullarındaki son sınıf öğrencilerinin matematik dersine ilişkin tutumları araştırılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin matematik dersine karşı tutumlarında cinsiyete göre anlamlı bir farklılığın olmadığı, sosyo-ekonomik yönden durumu yüksek ve orta seviyede olan öğrencilerin matematik dersine ilişkin tutumlarının, sosyo-ekonomik durumu düşük olan öğrencilerden daha olumlu olduğu görülmüştür.

Tablo 4

Annenin Eğitim Düzeyine Göre Öğrencilerin Matematik Dersine Karşı Tutum Puanlarının Oneway Anova Sonuçları

Gruplar	N	X	S	F	p	Farkın Kaynağı
Okur yazar değil	11	2.6788	1.0349	36.591	.000*	1-3* 2-3*
İlköğretim	110	3.2603	1.0722			
Ortaöğretim	64	4.3958	.5553			
Toplam	185	3.6186	1.0883			

Tablo 4'te de görüldüğü gibi annenin eğitim düzeyi ile öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları arasında anlamlı bir farklılık vardır ($F_{(2-183)} = 36.59$, $p < .01$).

Varyans analizi sonucunda; annesinin eğitim düzeyi ilköğretim ($X = 3.26$) ve ortaöğretim ($X = 4.39$) olan öğrencilerin, matematik dersine karşı tutumlarının, annesinin eğitim düzeyi okur yazar olmayan ($X = 2.67$) öğrencilerden daha olumlu olduğu görülmektedir. Bu durumda annenin eğitim düzeyi arttıkça çocuğun matematiğe karşı olumlu tutumlarında da artış olduğu söylenebilir.

Tablo 5

Babanın Eğitim Düzeyine Göre Öğrencilerin Matematik Dersine Karşı Tutum Puanlarının Oneway Anova Sonuçları

Gruplar	N	X	S	F	p	Farkın Kaynağı
İlköğretim	76	2.9798	1.1020	44.186	.000*	1-2*
Ortaöğretim	60	3.6906	.8528			1-3*
Üniversite	49	4.5211	.5145			
Toplam	185	3.6186	1.0883			

Tablo 5'e göre babanın eğitim düzeyi ile öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($F_{(2-183)} = 44.18$, $p < .01$).

Babasının eğitim düzeyi ortaöğretim ($X = 3.69$) ve üniversite ($X = 4.52$) olan öğrencilerin, matematik dersine karşı tutumlarının, babasının eğitim düzeyi ilköğretim ($X = 2.97$) olan öğrencilerden daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Eğitim düzeyinin artışına paralel olarak öğrencinin matematik dersine karşı olumlu tutumlarında artış olmaktadır.

Baykul (1990) "İlkokul beşinci sınıftan lise ve dengi okulların son sınıflarına kadar matematik ve fen derslerine karşı tutumda görülen değişimler ve öğrenci seçme sınavındaki başarı ile ilişkili olduğu düşünülen bazı faktörler" konulu araştırmasında; öğrencilerin matematik ve fen derslerine karşı tutumlarının ilköğretim 5. sınıftan lise ve dengi okulların son sınıflarına doğru sürekli olarak olumsuz yönde değiştiğini ortaya koymaktadır. Matematik tutum puanları 5. sınıftan itibaren ortaokul, tüm lise ve dengi okullarda düşmektedir. Düşmenin en az olduğu okul lise (fen kolu) ve en çok olduğu okul ise kız meslek lisesi olarak görünmektedir.

Altun (1995), ilköğretim 3., 4. ve 5. sınıf öğrencileri üzerinde yaptığı çalışmada matematiğe yönelik tutumlarda ilköğretim 3. ve 4. sınıflarda yükselme olduğunu, 5. sınıfta ise tekrar düşme olduğunu söylemektedir.

Yalçın (1997), tarafından 5. sınıf öğrencilerinden 137 öğrenci üzerinde yaptığı çalışmada öğrencilerin matematik başarıları ile zeka, kaygı ve tutum puanları arasındaki ilişkiyi araştırmıştır. Araştırmanın sonucunda öğrencilerin matematik başarıları ile zeka, matematik kaygısı ve matematiğe karşı tutum arasında manidar bir iliş-

kinin olduğu görülmüştür. Buna göre matematik başarısını açıklamada en etkili faktörün “zeka” olduğu, matematik kaygısının matematik başarısını etkilediği, kız öğrencilerde matematik başarısını açıklamada en etkili faktörün “matematiğe karşı tutum” olduğu, erkek öğrencilerde ise en etkili faktörün “zeka” olduğu saptanmıştır.

Aydınlı (1997) ise 352 lise öğrencisi üzerinde yaptığı araştırmada sosyo-ekonomik düzeyin ve anne babanın eğitim düzeyinin matematik dersine yönelik tutum geliştirmede bir etkisinin olmadığı sonucuna varmıştır.

Ancak sosyo-ekonomik düzeyin ve anne babanın eğitim düzeyinin matematik dersine karşı olumlu tutum geliştirmeye etki ettiği, tablo 3, tablo 4 ve tablo 5'teki varyans analizi sonuçlarında görülmektedir.

Sonuç ve Öneriler

Araştırmada elde edilen bulgulardan aşağıdaki sonuçlara varılabilir:

1. İlköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine yönelik tutumlarının cinsiyete göre değişmediği görülmüştür ($p=0.86$, $p>.05$).

2. İlköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine yönelik tutumları ailenin sosyo-ekonomik düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir ($p=0.00$, $p<.01$). Ailenin sosyo-ekonomik düzeyi öğrencilerin matematik dersine karşı tutum geliştirmelerine etki etmektedir.

3. İlköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine yönelik tutumları annenin eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir ($p=0.00$, $p<.01$). Öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları annelerinin eğitim düzeyine göre değişmektedir.

4. İlköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin matematik dersine yönelik tutumları babanın eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir ($p=0.00$, $p<.01$). Öğrencilerin matematik dersine karşı tutumları babalarının eğitim düzeyine göre değişmektedir.

Bu sonuçlar ışığında aşağıdaki öneriler sunulabilir:

➤ Öğrencilerin matematik dersine karşı olumlu tutum geliştirmeleri için anne ve babaların çocuklarıyla matematik dersi konusunda ilgilenmeleri, onları yüreklendirmeleri, onlara matematiğin zor bir ders olmadığı, günlük yaşamda kullanılan bir ders olduğu, bu yüzden öğrenilmesi gerektiği ile ilgili gerekli açıklamaları yapmaları, çocukların matematik dersine karşı olan olumsuz tutumlarını değiştirmelerine yol açabilir.

➤ Öğretimin ilk yıllarında yapılacak etkinliklerle, öğrencilere matematiği başarabilecekleri gösterilmeli, öğrencide “Ben matematiği yapamam” düşüncesinin oluşması engellenmelidir.

➤ Matematik öğretiminde oyunlaştırılmış etkinliklere yer verilmesi, öğrencilerin matematik dersine karşı olumlu tutum geliştirmelerine neden olabilir.

➤ Matematik dersinin günlük yaşamdaki önemi öğrencilere anlatılarak öğrencilerin çalışma alışkanlığı geliştirmelerine çalışılmalıdır.

➤ Öğrencilerin matematik dersine karşı olumlu tutum geliştirmelerini sağlamak için öğretmenlere, matematik dersinin öğretimiyle ilgili seminerler verilmelidir.

Kaynakça

- Altun, Murat. (1995). **İlkokul 3., 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Problem Çözme Davranışları Üzerine Bir Çalışma**. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. (Yayınlanmamış Doktora Tezi).
- Aşkar, Petek. (1994). *Matematik Öğretiminde Yeni Teknolojiler. İlköğretim Okullarında Matematik Öğretimi ve Sorunları TED XII. Öğretim Toplantısı Bildirisi*. Ankara: Türk Eğitim Derneği Yayınları, 12-13 Mayıs.
- Anderson, A. (1995). *Creative Use of Worksheets: Lessons My Daughter Thought Me*. **Teaching Children Mathematics**, (2), 72-79.
- Aşkar, Petek. (1986). *Matematik Dersine Yönelik Tutum Ölçen Likert Tipi Ölçeğin Geliştirilmesi*. **Eğitim ve Bilim Dergisi**, (11), 31-36.
- Aydınlı, Bekir. (1997). **Öğrencilerin Matematiğe Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi**. Ankara: Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).
- Başaran, İbrahim Ethem. (2000). **Eğitim Psikolojisi**. Ankara: Feryal Matbaası.
- Baykul, Yaşar. (1990). **İlkokul Beşinci Sınıftan Lise ve Dengi Okulların Son Sınıflarına Kadar Matematik ve Fen Derslerine Karşı Tutumda Görülen Değişmeler ve Öğrenci Seçme Sınavındaki Başarı İle İlişkili Olduğu Düşünülen Bazı Faktörler**. Ankara: ÖSYM Yayınları.
- Baykul, Yaşar. (2001). **İlköğretimde Matematik Öğretimi**. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Baykul, Yaşar. (1994). **İlköğretim Okullarındaki Matematik Öğretimine Bir Bakış**. Ankara: Türk Eğitim Derneği Yayınları.
- Baymur, Feriha. (1994). **Genel Psikoloji**. Ankara: İnkılap Yayınevi.
- Buckley, P. A. Ve Ribordy, S. C. (1982). *Mateatics Anxiety and Effects of Evaluative Instructions on Math Performance*. **Midwestern Psychological Association**, May, 6-8.
- Cornell, C. (2000). *Matematikten Nefret Ediyorum*. (Çev. N. Eyüpoğlu). **Yaşadıkça Eğitim Dergisi**, (65), 15-22.
- Çoban, Ahmet. (1989). **Ankara Merkez Ortaokullarındaki Son Sınıf Öğrencilerinin Matematik Dersine İlişkin Tutumları**. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).
- Ertkin, Emine. (1994). *Matematik Korkusu. İlköğretim Okullarında Matematik Öğretimi ve Sorunları TED XII. Öğretim Toplantısı Bildirisi*. Ankara: Türk Eğitim Derneği Yayınları, 12-13 Mayıs.
- Erol, Emine. (1989). **Prevelence and Correlates of Math Anxiety in Turkish Hingh School Student**. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).
- Frary, R. B. ve Ling, J.L. *A Factor Analytic Study of Mathematics Anxiety*. **Educational and Psychological Measurement**, (43), 985-993.
- Güler, Şahin. (1997). **İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Matematik Derslerine Karşı Tutumlarının Eğitim Sistemi Açısından Değerlendirilmesi Kırşehir Örneği**. Ankara: G.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).
- Kart, Cevat. (2002). *Matematik Eğitimi ve Öğretimi*. **Çağdaş Eğitim Dergisi**, (291), 7-10.
- Kaptan, Saim. (1998). **Bilimsel Araştırma ve İstatistik Teknikleri**. Ankara: Tekışık Basımevi.
- Morgan, Clifford T. (1991). **Psikolojiye Giriş**. (Çev. Hüsnu ARICI ve Diğerleri), Ankara: Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü Yayınları.
- Sargın, Nurten. (2001). **Çocuklarda Ruh Sağlığı**. Ankara: Nobel Yayınları.
- Senemoğlu, Nuray. (2001). **Gelişim Öğrenme ve Öğretim**. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Yalçın, Pınar. (1997). **Ankara Merkez İlköğretim Okullarındaki 5. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Başarıları ile Zeka ve Tutum Puanları Arasındaki İlişki**. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).
- YÖK/ Dünya Bankası. (1997). **Milli Eğitimi Geliştirme Projesi**. Ankara.

A RESEARCH ON ATTITUDES OF SIXTH GRADE STUDENTS AT MATHEMATICS ACCORDING TO SOME VARIABLES IN ELEMENTARY EDUCATION

Muamber YILMAZ*

Abstract

The aim of this study determine the attitude of student in 6 th elementary level context of gender, economical level and educational background of parents. The research conducted on 185 students in the 6 th grade. For collection of data mathematical attitude scale is used. The data for the research were collected through Mean, Standart Deviation, t Test, Oneway Anova and Scheffee Test were used to analyze the data. As a result, significant difference was observed on the 6 th grade student's attitude towards mathematical lesson context to economical level and educational background of parents.

Key Words: Attitude mathematics, parents, student, elementary education

* Ass.; Gazi University, Faculty of Education, Department of Primary School Teaching